

Předtím, teď, potom.

Karel Adamus, Darina Alster, Matěj Frank, Milan Guštar, Martin Klimeš, Lenka Klodová, František Kowolowski, Jan Langer, Milan Maur, Marian Palla, Martin Plitz, Arnold Reinthaler, Jasmin Schaitl a William ‚Bilwa‘ Costa, Tomáš Skalík, Miloš Šejn, Jiří Šigut, Julie Štybnarová, Robert Vlasák

Kurátor: Martin Klimeš

Výstava, jako tradičně chápaný formát prezentace umění, je pro mnohé formy současné umělecké tvorby formátem značně omezeným. Pro opavský spolek Bludný kámen, který se od poloviny devadesátých let zabývá mapováním a představováním audiovizuální kultury veřejnosti, a jehož aktivity zahrnují výstavní a hudebně prezentační činnost, stejně jako představování performance, přednášky o umění, hudbě a literatuře, je to pak formát zcela nedostačující. Událost, kterou Bludný kámen uspořádal, je tedy jakýmsi spojením fyzické výstavy, doprovodného programu v podobě koncertů a přednášek a virtuální výzvy Time 20^{years} BK, vyzývající umělce a pořadatele k uspořádání libovolné akce, odkazující se k tématu času nebo k činnosti Bludného kamene. Akce se tak přelévá před počátek i za ukončení samotné výstavy a sama si tak pohrává s časovými relacemi. Již několik dní před výstavou probíhaly performance, jejichž pozůstatky se staly vystaveným dílem, v den zahájení na veřejných prostranstvích města proběhl happening, vyzývající veřejnost ke strávení libovolného času s umělcem, během zahájení, před ním i po jeho skončení, probíhala ve výstavních prostorech několikahodinová performance-kresba. Vystavená díla, některá nedokončená nebo dokumentující akce, které teprve proběhnou, stejně jako i divák, jehož zážitek z výstavy nekončí opuštěním výstavních prostor, ale nutí jej zamýšlet se nad percepcí času, výstavě nedovolují zakotvit mezi pevnými časovými hranicemi. Kurátor Martin Klimeš na pěti místech v Opavě představuje autory, kteří se zabývají časem jako zcela přirozeným fenoménem, který věčně doprovází naše konání, jako momentální potřebou vypořádat se se zachycením sama sebe a svého okolí, i jako věcí neustále unikající, kterou zachytit není možné. Tematizace fenoménu času je úkolem velmi komplexním, kurátor k němu však přistupuje zodpovědně a s dostatečnou pokorou. Přináší tak divákovi možnost nahlížet na díla z mnoha různých pohledů, zkoumat, jak se odkazují k názvu výstavy - tedy hledat jejich ‚předtím‘, ‚teď‘ a ‚potom‘, zamyslet se, kde leží jejich přítomnost pro autora, jak je vlastně dlouhá, a kde leží ve vztahu k divákovi, nebo to, co čas dílům odnesl a co naopak přinesl.

Jakub Frank

Předtím, teď, potom

Pro opavský Bludný kámen, který se od poloviny 90. let zabývá mapováním a představováním audiovizuální kultury veřejnosti, a jehož aktivity zahrnují výstavní a hudebně-prezentační činnost, stejně jako performance, přednášky o umění, hudbě a literatuře, je tradiční výstavní formát zcela nedostačující. Událost, kterou spolek uspořádal, je tedy spojením fyzické výstavy, doprovodného programu a virtuální výzvy Time 20^{years} BK, vyzývající k uspořádání akce, věnované Bludnému kameni. Událost se tak přelévá před počátek i za ukončení samotné výstavy a sama si tak pohrává s časovými relacemi. Již několik dní před výstavou probíhaly performance, jejichž pozůstatky se staly vystaveným dílem, v den zahájení na veřejných prostranstvích města proběhl happening, vyzývající veřejnost k interakci, během zahájení, před ním i po jeho skončení, probíhala ve výstavních prostorech několikahodinová performance-kresba. Vystavená díla, některá nedokončená nebo dokumentující akce, které teprve proběhnou, stejně jako i divák, jehož zážitek z výstavy nekončí opuštěním výstavních prostor, ale nutí jej zamýšlet se nad percepcí času, výstavě nedovolují zakotvit mezi pevnými časovými hranicemi. Kurátor Martin Klimeš na pěti místech v Opavě představuje autory, kteří se zabývají časem jako přirozeným fenoménem, věčně doprovázejícím naše konání, jako potřebou vypořádat se se zachycením sama sebe a svého okolí, i jako věci neustále unikající, kterou zachytit není možné. Tematizace fenoménu času je úkolem velmi komplexním, kurátor k němu však přistupuje zodpovědně a s dostatečnou pokorou. Přináší *tak* divákovi možnost nahlížet na díla z mnoha různých pohledů, zkoumat, jak se odkazují k názvu výstavy - tedy hledat jejich ‚předtím‘, ‚teď‘ a ‚potom‘, zamyslet se, kde leží jejich přítomnost pro autora, jak je vlastně dlouhá, a kde leží ve vztahu k divákovi, nebo to, co čas dílům odnesl a co naopak přinesl.

Jakub Frank, student dějin umění